No 1781

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

NOORD-HOLLAND 1½ C. ZEGEL

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor die buiten de stad *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 1 MAART.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

Wij ontveinzen het niet: geene onaangenamer taak hadden wij in langen tijd te vervullen dan die ons heden wacht. Dat zij ons weinig moet toelagchen, zal ons, vertrouwen wij, gereedelijk worden toegegeven. Tot welken arbeid immers hebben wij ons neder te zetten?

De lezers van den *Tijd*, die kennis hebben genomen van hetgeen dezerzijds ten aanzien van armwezen en armbestuur in het midden is gebragt geworden; die getuigen zijn geweest van onzen strijd tegen de *Denkbeelden omtrent eene wettelijke regeling van het Armwezen in Nederland*; die onzen tegen diezelfde *Denkbeelden* voortgezetten strijd gadegeslagen hebben, toen wij ze te vervolgen hadden in de formules van een eerste, nu bijna anderhalf jaar geleden aangeboden ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur, en die zich thans bekend hebben gemaakt met het in eenige vorige Nummers medegedeelde herziene en gewijzigde wetsontwerp — nauwelijks zal het noodig zijn hun den aard van den arbeid te omschrijven, waarmede wij heden een aanvang hebben te maken. Het zal hunne aandacht toch niet ontgaan zijn, dat, zoo het tweede aangeboden wetsontwerp eenige wijzigingen ondergaan heeft, die wijzigingen geenszins het wezen der zaak, — de beginselen, waartegen schier het gansche land geprotesteerd heeft — raken, maar slechts betrekking hebben tot eenige fel bestreden *détails* van vorm en inkleeding. Tot wat dan hebben wij ons op nieuw aan te gorden? welke taak hebben wij te hervatten? De zeer verdrietige en ons zeer onaangename taak van andermaal het, onzes inziens, ongrondwettige en zeker onpraktische en noodlottige van het thans aanhangige ontwerp in een helder licht te stellen, en van aan onze daartegen te rigten wapenen geene rust te gunnen, opdat dit wetsontwerp onschadelijk worde!

Maar is dan in waarheid, wordt welligt van eenigen gevraagd, bij de redaktie van het dusgenaamde herziene en gewijzigde wetsontwerp zoo weinig gelet geworden op den duidelijk verklaarden weerzin en de niet minder duidelijk uitgesproken wenschen van het grootst gedeelte des lands? Zijn dan in waarheid in dit wetsontwerp de regten der kerkelijke en partikuliere liefdadigheid weer even stout ontkend en miskend geworden als in het voorgaande — die regten, waaraan de landgenoot zich zoo onverbreekbaar gehecht verklaard heeft? Is dan in waarheid de den volke zoo pijnlijke socialistische *tendenz* van het eerste ontwerp, ook weer in het thans aangebodene gehandhaafd? Is het bijna denkbaar, dat onze regering zoo geheel de wijze les, reeds door Cicero gegeven, zou kunnen verwaarloosd hebben: *Tantum contende, quantum tuis civibus probari possis* (1)? Onze volgende artikelen zullen op al deze vragen het antwoord leveren, en boven allen twijfel zal het dan, meenen wij, voor een elk verheven zijn, dat zij niet anders dan bevestigend kunnen beantwoord worden.

Nog dit [illegible] te gaan [illegible] nedergelegde beginselen, het thans aangebodene wetsontwerp niets minder gevaarlijk is dan zijn voorganger, het in enkele andere opzigten nog als gevaarlijker dan de vroegere voordragt mag beschouwd worden. De vroegere voordragt, zoowel het wetsontwerp als de memorie van toelichting, had dit eigenaardige, dat er niet in verzwegen noch ontveinsd werd, waarom het eigenlijk den wetgever moest te doen zijn. Met ronde woorden werd gezegd, dat de wet eene wet van overgang was, die zoude kunnen leiden tot de organisatie van het armbestuur op den voet van eene publieke dienst, en zelfs werden met den sterken arm gedreigd, die armbesturen, die, steunende op hunne regten, zich tegen de eischen der wet zouden willen verzetten. In het thans aangebodene ontwerp — niets van dat alles. Voorzigtiglijk wordt verzwegen, wordt zelfs ontkend, wat eigenlijk bedoeld wordt, en waartoe de in toepassing brenging van de wet noodzakelijk en onvermijdelijk zou moeten leiden; en van dreigende bewoordingen in de wet — geen spoor. Desniettemin wordt — zelfs het *Handelsblad* heeft het erkend, en de gansche inkleeding van de memorie van toelichting zelve strekt ter verdediging van die beginselen! — in het wetsontwerp geen enkel der vroeger vooruitgezette beginselen opgegeven of ook maar eenigzins losgelaten, schoon zij dan ook zich veel minder handtastelijk gelden laten dan vroeger. En vandaar eene verdubbeling van het dreigende gevaar: het wetsontwerp leidt tot eenen afgrond; doch de mond van dien afgrond is van een dun, met bloemen bedekt rasterwerk, overtogen!

Wat ons betreft, naar ons best vermogen, en zonder ons door een bedriegelijken schijn te laten misleiden, willen wij ons beijveren aan ons dierbaar vaderland het gevaar te doen ontgaan van in dien afgrond neer te storten. Wij zijn dit aan ons vaderland, wij zijn dat aan onze beginselen verschuldigd! Wanneer wij slechts luisterden naar de stem van ons oogenblikkelijk belang — hoe dikwijls wordt ons dit niet verweten! — ongetwijfeld dat wij in dat geval een andere gedragslijn zouden volgen. Overtuigd, dat het aangebodene wetsontwerp, in toepassing gebragt, iets vroeger of iets later tot de amalgameering der onderscheidene kerkelijke, partikuliere en gemeentelijke armengelden zou moeten leiden, zouden wij, ons *belang* indachtig, niets beter te doen hebben dan al zulke maatregelen in het leven te roepen, waarvan de genoemde amalgameering het noodzakelijk gevolg zou moeten zijn. Doch daarmede zouden wij aan de pligten der vaderlandsliefde, en niet minder aan onze hoogere pligten als Katholieken te kort doen, zoodat het niet eens voor ons quæstieus kan zijn, of wij, bij de gunstige kansen die het wetsontwerp den katholieke armen in de toekomst aanbiedt, ons maar niet liever buiten den strijd zouden houden. Het geldt hier de groote beginselen; stil te zwijgen zou een schandelijk pligtverzuim zijn.

(1) Wil slechts dat, wat gij door uwe medeburgers kunt doen goedkeuren.

Welke smaadredenen een groot deel der Engelsche en Duitsche pers zich tegen den Keizer der Franschen veroorlooft, is bekend. Overtroffen echter wordt zij, in ruwheid van beleedigende qualifikatien, door het orgaan der orthodoxen.

In een artikel, dat wij overigens niet te bespreken hebben, gerigt tegen de Europeesche diplomatie, waarin haar geene harde woorden gespaard worden, wordt haar, o. a. volgenderwijze verweten de gemakkelijkheid, waarmede zij den Keizer der Franschen erkend heeft, toen 8,000,000 stemmen hem tot het bezetten van den ledig staanden vorstelijken zetel geroepen hebben:

»Gij [diplomatie] wilt geene *interventie*, gij leeft in vriendnabuurlijke betrekking, niet met den *persoon* die op de naast u gelegen woning regt heeft, niet met het *gezin*, maar met het *huis*. Gij zijt de nabuur en vriend van elk, OOK VAN DEN ROOVER EN MOORDENAAR, die zich van het *huis* meester gemaakt heeft."

»Keizer Lodewijk Napoleon staat derhalve, volgens [illegible] *huis* [illegible]

Is de vraag niet geoorloofd, of door het uitspreken van zulke grof beleedigende analogiën, wij zeggen niet het belang der vrije drukpers, maar het belang des vaderlands bijzonder bevorderd kan worden?

De *Nederlander*, en met hem de organen van het roode Protestantismus, mogten wel wat meer, dan zij gewoon zijn, in hunne gedachten houden, de woorden onlangs door den Belgischen minister van Buitenlandsche Zaken gesproken:

»In een land van vrije diskussie, als het onze, heeft de dagbladpers een groote en edele taak te vervullen..... Ongelukkig bestaan er naast de dagbladen, die deze taak hebben begrepen, andere........ die niet hetzelfde besef hebben van hunne pligten. Deze laten zich somwijlen medeslepen op den weg van eene hartstogtelijke en beleedigende polemiek, die men niet genoeg kan betreuren; die dagbladen wekken door hunne uittartende taal, en door de hatelijke personaliteiten, die zij bezigen, vooroordeelen en zelfs wrok tegen ons op.

»Ik wensch vurig dat die misbruiken ..... eindelijk ophouden; ik wensch dit in het belang der goede verstandhouding tusschen de natien, alsmede — veroorloof mij het te zeggen — voor de eer van België zelf. België kan niet genoeg die misbruiken wraken, waardoor het land in ongelegenheid kan worden gebragt; het kan dan ook niet krachtig genoeg alle medewerking weigeren aan een oorlog vol beleedigingen, zoo strijdig met zijne gewoonten en zijne natuurlijke gematigdheid; een oorlog, dien ik voor mij niet aarzel openlijk te verwerpen, omdat zij *zonder waardigheid en zonder moed* wordt gevoerd, en vermits zij niets meer is dan eene belemmerende en hoogst onbetamelijke tusschenkomst in de zaken van anderen."

Onder de tegenwoordige omstandigheden is de volgende korrespondentie uit Lucern, medegedeeld door de *Deutsche Volkshalle*, in de hoogste mate lezenswaardig. Zij geeft een beknopt en zakelijk overzigt van een gedeelte der ongeregtigheden en der schanddaden, waaraan het radikalismus in Zwitserland zich heeft schuldig gemaakt en waarvoor het eindelijk toch, naar 't schijnt, de welverdiende tuchtiging niet zal ontgaan.

Aldus dan schrijft men uit Lucern, dd. 18 Febr.:

»Met het te wachten vonnis tegen de leden van den krijgsraad der zeven kantons en tegen zijnen president Siegwart Müller, wordt de reeks der ongeregtigheden besloten, welke de radikale partij in Zwitserland sedert het jaar 1841 tegen de katholieke Standen en hare overheden en bevolkingen gepleegd heeft. Die reeks begon met de opheffing en de berooving van alle kloosters in Aargau door de protestantsche meerderheid van den Grooten Raad. Zeven millioen aan kerkelijke goederen, meerendeels stichtingen van den op Oostenrijks troon zetelenden stam der Habsburgers, werden op eens tot staatsgoederen verklaard en verzwolgen; de vruchtgebruikers daarvan werden in het ruwe winter-saizoen met geweld van wapenen uit het bezit verdreven, de naar geregtigheid hongerende en dorstende Katholieken werden verdrukt, en hunne leidslieden met doodvonnissen, kettingstraf en eerloosheid vervolgd en buiten gevecht gesteld.

»Toen de door den algemeenen volkswil den 1 Mei 1841 ingestelde regering van Lucern voor het regt der Katholieken in Aargau krachtig hare stem verhief, toen zij het jaarlijks door alle 22 Standen van Zwitserland plegtig bezworen Bondsvergadering van 7 Aug. 1815 inriep; toen zij de regtsgelijkheid der Katholieken in den Bond en in de kantons wilde doen gelden; toen zij alle elementen van orde in Zwitserland tegen de partij der omverwerping poogde bijeen te zamelen; toen zwoer de radikale partij haren ondergang. Eene radikale en goddelooze pers werkte zoo binnen als buitenslands rusteloos en sluw aan de vernedering der regering van Lucern, en aan de opruijing van alle onkatholieke [illegible] vijandelijke elementen tegen haar. Nadat [illegible] tingpartij den [illegible] vrijscharen [illegible] Bern, Bazel-land en Solothurn [illegible] wapens en krijgsbehoeften uit hunne tuighuizen voorzien, door Bonds- en kantons-officieren aangevoerd, rukten gedeeltelijk tot aan Lucern voort; de regeringen van Bern, Aargau en Bazel-land hadden hunne troepen tot ondersteuning der revolutionnairen gereed staan. Door Gods beschikking, zoo ook door de vastberadenheid van den luitenant Jenni en de werkzaamheid der regering, werd dat roekelooze plan verijdeld.

»Doch de omverwerpingpartij beproefde hetzelfde op grooteren maatstaf ten tweeden male. Onder aanvoering van Jacob Robert Steiger van Lucern en Ulrich Ochsenbein uit het kanton Bern, drongen de vrijscharen van Aargau, van Bern, van Solothurn en Bazel-land, versterkt door vrijwilligers uit andere kantons en zelfs uit het groothertogdom Baden, den 31 Maart en 1 April 1845 in twee legerbenden, elke van meer dan 8,000 man, wel gewapend en toegerust met kanonnen uit de regeringstuighuizen en met genoegzame ammunitie voorzien, zonder oorlogsverklaring, plunderend het kanton Lucern binnen tot voor de poorten der hoofdstad. Ook dezen keer werd het revolutieplan door Gods beschik-

king, door de trouw van het Lucerner volk en door de hulp zijner bondgenooten uit de Ur-kantons en uit Zug verijdeld. — De vrijscharen namen de vlugt, 2000 hunner werden gevangen genomen, hunne kanonnen vielen den Lucerners in handen, en getuigden van de trouwloosheid der radikale regeringen. De regering van Lucern toonde zich toegevend en grootmoedig jegens hare vijanden en aanvallers. Geen enkele werd er met den dood gestraft, geen enkele zelfs in ketenen geklonken. Allen werden tegen betaling van een klein losgeld weder in vrijheid gesteld. Zij maakten van die vrijheid gebruik tot een derden aanslag tegen de regering van Lucern en hare trouwe bondgenooten. Naauwelijk was Jakob Robert Steiger, door eenen meineed zijner bewakers, op vrije voeten geraakt, of de raadsheer Jozef Leu werd door een sluipmoord in zijn bed gedood, en daarmede was aan de regering van Lucern als het ware de levensader afgesneden; want deze man was haar raad, haar steun en haar licht.

»De radikale regeringen van Zurich, van Aargau, van Solothurn en Bazel-land hadden deel aan dien gruwelijken sluipmoord, naardien zij de bekende aanleggers en medehelpers van denzelven, in strijd met alle volkenregt en met uitdrukkelijke overeenkomsten en voorschriften van het bondsregt, in hunne bescherming namen, en derzelver uitlevering aan de regtbanken van Lucern formeel weigerden. In het kanton Bern kwam de aanvoerder der vrijscharen, Ochsenbein, aan het hoofd der regering. Hij vatte het plan van zijnen gestruikelden voorganger, den schout Neuhaus, op, en maakte dat tot het zijne; het plan namelijk, om de regering van Lucern en hare trouwe bondgenooten van Uri, Schweitz, Unterwald, Zug, Freiburg en Wallis niet meer door vrijscharen, maar door bondstroepen, in naam der meerderheid bij den Bondsdag, omver te werpen.

»Trouwens sedert het jaar 1831 had de radikale partij in Zwitserland de leer verkondigd dat de meerderheid der Stenden in de Bondszitting de politieke en militaire almagt bezat, dat zij alzoo het Bondsverdrag van 7 Aug. 1815 kon toepassen, verklaren en zelfs veranderen naar eigen inzigt en willekeur. Deze leer werd sedert het jaar 1831 niet alleen verkondigd, maar was ook door de meerderheid der radikale Stenden door eene geheele reeks van gewelddadigheden in uitoefening gebragt. Zij gold bij hen ook reeds als een vaste politieke grondslag. Van dien grondslag nu besloot de radikale partij tot de omverwerping der regering van Lucern gebruik te maken.

»De regering van Lucern, door de treurigste ondervinding geleerd hebbende, dat zij ingeval van nood bij de meerderheid der Bondsstenden in den Zwitserschen Landdag geene hulp te wachten had, besloot met de Stenden van Uri, Schweitz, Unterwalden, Zug, Freiburg en Wallis eene beschermende vereeniging ter gemeenschappelijke afwending van onregtvaardige aanvallen aan te gaan. Het was eigenlijk een verdrag van noodweer. Nu eischte de radikale partij de ontbinding van die vereeniging, en zij dreigde met geweld, indien die ontbinding niet plaats had. Tevergeefs betuigde Lucern, met verwijzing op de aanvallen der vrijscharen en de steeds voortdurende bedreigingen, dat de overeenkomst slechts uit noodzwang was gesloten; te vergeefs gaf zij de plegtigste verzekeringen, dat er niet het minste denkbeeld van vijandelijkheden of van eenen aanval bij Lucern of zijne bondgenooten bestond.

»De radikale partij had de ontbinding dier overeenkomst door geweld van wapenen besloten. En toen een paar Stenden nog aarzelden om tot dit gewelddadig besluit toe te treden, wisten de radikalen raad. Zij wierpen namelijk de regering van Genève door eene revolutie omver; zij beproefden zelfs door eenen opstand de regering van Freiburg van het kussen te dringen, en toen dit niet gelukte, wonnen zij in St. Gallen, door de verkiezingen, de *twaalfde stem*, en daarmede de meerderheid in de Bondszitting. Nu riepen zij met hun twaalf Stenden het Bondsleger en de reserve, — nagenoeg 100,000 man — te wapen, zonden ze in het veld onder generaal Dufour en onder krachtige medewerking van protestantsche konservatiefgenoemde hoofdofficieren, en overrompelden daarmede de zeven katholieke Stenden; lieten hunne regeringen door oploopen van het gepeupel afzetten; zogen en roofden de aanhangers der regering uit; bezwaarden de kantons met ondragelijke kontributien; ondersteunden de ingedrongen janhagel-regeringen in hare maatregelen van vervolging tegen de leden der omver geworpen regtmatige regeringen, tegen de katholieke geestelijkheid en hare Bisschoppen, tegen alle vrienden der orde, en zij stelden eindelijk zelfs tegen alle regt strijdend, eene soort van landsverraad-proces in tegen de leden van den krijgsraad der zeven kantons, die bestond uit leden der regeringen van die zeven katholieke kantons, en die volgens de instruktiën en volmagten der souvereine Stenden, de verdediging tegen de gewelddadige aanvallen bestuurd had.

»Vijf jaren lang werd dat proces op de lange baan geschoven. Eindelijk treedt men met de bekende roekelooze beschuldigingen tegen den president van den krijgsraad te voorschijn. Waarom slechts tegen hem, en niet tegen alle leden van den krijgsraad? Het antwoord is gemakkelijk, wanneer men bedenkt, dat de heer Siegwart-Müller, schout van het kanton Lucern, en als zoodanig het hoofd der regering is geweest; dat hij aan het hoofd der katholieke vereeniging tot onderlinge bescherming heeft gestaan; dat hij zelfs president der Bondszitting in het jaar 1844 is geweest; dat hij alzoo door den invloed en zijn standpunt den haat der radikalen het meest heeft opgewekt, en daarom ook het gevoeligst hunne wraak moet ondervinden. Men vergenoegt zich niet met hem van huis en have, van zijn inkomen en werkkring beroofd te hebben; men is nog niet gerust als hij ver van zijne woonplaats en van zijn geliefde volk zijn leven slijt — neen, men wil voor altoos zijnen terugkeer onmogelijk maken; men wil zoo mogelijk ook nog zijnen naam voor tijdgenoot en nakomeling brandmerken; men wil, daar men door sluipmoord zijn leven niet kon treffen, ten minste door een strafvonnis zijne eer vermoorden. De ongeregtigheid wordt gepleegd in den naam van het regt: het is de laatste schakel van de reeks der radikale, zwitsersche ongeregtigheden tegen de Katholieken."

Nu eenigen tijd geleden hebben wij melding gemaakt van de eindelijk te Londen tot stand gekomen regeling betreffende de erfopvolging van de kroon van Griekenland, en te dier gelegenheid de stem der verontwaardiging niet gesmoord, welke luide in ons binnenste protesteerde tegen eene overeenkomst, waarbij met de grootst mogelijke onverschilligheid de eerste en heiligste pligten prijs werden gegeven aan de kwalijk begrepen eischen van het zoogenaamd dynastiek belang. Wij konden niet in gebreke blijven tevens aan te stippen, dat eene overeenkomst als de geslotene, gemakkelijk, ja, gaarne door Rusland vooral; maar ook door Engeland kon gesloten worden; doch dat het ons onverklaarbaar was, hoe ook Frankrijk had kunnen besluiten, die overeenkomst door zijne sanktie te bekrachtigen. Door die overeenkomst toch wordt het katholiek element in het Oosten al meer en meer verzwakt, waar wel Engeland, maar niet Frankrijk mede gediend kan zijn; terwijl het Russische element in het Oosten, waarvoor de meeste beduchtheid mag gekoesterd worden, er op aanzienlijke wijze door versterkt wordt.

Met belangstelling zullen onze lezers het volgende artikel lezen over het punt in quaestie, van den *Courrier de la Meuse*, dat uit hetzelfde oogpunt, waaruit wij haar beschouwd hebben, de Londensche overeenkomst beoordeelt:

»Wij kunnen niet stilzwijgend voorbijgaan een feit, dat op eene bijzondere wijze verdient de aandacht te trekken van de staatslieden in Europa. Prins Luitpold, die bij het traktaat van 1832 als de opvolger van Koning Otto van Griekenland aangeduid was, ingeval die vorst kinderloos mogt blijven, — hetgeen zich bewaarheid heeft, — heeft de Grieksche kroon geweigerd. De beweeggronden van die weigering behooren tot die welke men gaarne verkondigt. Als opregt en welmeenend Katholiek heeft hij geweigerd, om een troon, het geloof zijner vaderen te verzaken; hij heeft zich niet tot afval laten bewegen. Prins Adelbert was minder naauwgezet; deze heeft niet geaarzeld zijn geloof tegen eene kroon te *verschaggeren*, en hierdoor het bewijs geleverd dat hij zich door het lokaas der grootheid gemakkelijk heeft laten misleiden.

»Waarom hebben nu de Europesche mogendheden toegelaten dat het traktaat van 1832 gewijzigd werd? Dat traktaat stelde geene enkele voorwaarde van godsdienstigen aard aan de opvolgers van Otto; doch het is geheel en al veranderd door de overeenkomst van 20 Nov. 1852, vermits daarbij gevorderd werd dat de toekomstige Koning van Griekenland het Grieksche schisma moest zijn toegedaan. Vandaar natuurlijk de schikkingen, die door Koning Otto met de prinsen Luitpold en Adelbert zijn gemaakt. De Europesche mogendheden hebben van al hun invloed op het Oosten afstand gedaan, door dien zij tegen de overeenkomst van 20 November 1852 niet hebben geprotesteerd.

»Rusland voert thans alleen zijne opperheerschappij in het Oosten. De Czaar is meester te Konstantinopel, te Athene en te Jeruzalem; en deze is inderdaad een betreurenswaardige toestand voor de toekomst der denkbeelden van orde en vrijheid in die heerlijke gewesten, alwaar men ze eens kon hopen ingevoerd te zien. Het brutaal despotismus dat Polen heeft vernietigd, in welks belang de Kerk alleen ten tijde der verbrokkeling van het Poolsche koningrijk, had geprotesteerd bij monde van Clemens XIV, heeft de bovenhand; datzelfde despotismus zwaait ook thans den schepter in het Oosten.

»Prins Adelbert, die niet terugdeinsde voor eene geloofsverzaking, zal geen enkel oogenblik een ernstigen tegenstand kunnen bieden aan den volstrekten wil des Keizers; Griekenland is niets meer dan de nederige vazal van Rusland; zijn ware souverein zetelt te St. Petersburg.

»Zie, zoo ver komen de Staten, wanneer hunne bestuurders geene loyale en openlijke, d. i. geene christelijke politieke gedragslijn volgen, de eenige die op duurzame wijze de eer en de waardigheid der rijken kan handhaven."

Een brief uit Rome, Vrijdag ll. te Luik ontvangen, berigt het volgende:

»Wij zijn op het punt geweest den Zeer Eerw. Pater-generaal der S. J. te verliezen. Zaturdag ten 4 ure 's morgens kreeg hij een plotseling toeval, over 'twelk verschil van gevoelen bestaat. Sommigen noemden het eene *stikzinking*, anderen eene belemmering van het hart, waardoor de bloedsomloop werd gestremd. De lijder was buiten kennis, en de geneesheeren verklaarden zijn toestand hopeloos. Hij ontving het H. Oliesel, en werd vervolgens ader gelaten. Toen kreeg hij langzamerhand zijn bewustzijn weder en ontving ten 8 ure de H. Communie. Men ging den zegen des H. Vaders vragen, en tot den middag was hij tusschen leven en dood. Zijn toestand begon na den middag te beteren. Men hoopt dat alle gevaar geweken zal zijn."

Heden wordt de 56ste verjaardag gevierd van Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden. De parade is afgezegd, uithoofde van de gladheid der straten.

Te Dokkum is bij herstemming tot lid van den gemeenteraad verkozen: de heer O. Goslings.

Te Breda bij herstemming: de heer P. J. van den Goorbergh.

In het kiesdistrikt Ruerlo is bij herstemming tot lid van de Staten van Gelderland verkozen: de heer C. G. N. Heerdman, burgemeester te Neede, met 247 stemmen, tegen den heer J. F. A. Weijn, notaris te Groenlo, op wien 126 stemmen waren uitgebragt.

In het kiesdistrikt Amerongen is bij herstemming tot lid der Provinciale Staten van Utrecht verkozen de heer C. E. van Stryen, en wel met 267 stemmen tegen 250, gevallen op den baron de Geer.

Bij het ontwerp van wet, regelende het toezigt op de landverhuizers, wordt hoofdzakelijk bepaald, dat vreemde landverhuizers, die den weg door Nederland nemen en niet van paspoorten of geleibrieven zijn voorzien, aan de grenzen of aan de eerste verblijfplaats kosteloos verblijfpassen kunnen ontvangen. Zoo zij voorzien zijn van eenig bewijs, dat zij eene overeenkomst tot vervoer naar eene overzeesche haven hebben gesloten, kan het kosteloos vizeeren van dat stuk door het hoofd van de politie aan de grenzen of aan de eerste verblijfplaats het af te geven paspoort vervangen.

Tot verzekering van de rigtige nakoming van de bepalingen dezer wet en van de te geven voorschriften, stellen de ondernemers van het vervoer van landverhuizers een borgtogt, waarvan het bedrag wordt geregeld naar het aantal der over te brengen personen.

Geen schip, dat landverhuizers aan boord heeft, wordt uitgeklaard, alvorens zij gebleken, dat aan alle voorschriften, nopens het vervoer en verzorging dier personen gegeven, is voldaan.

Z. M. heeft 1e de door den gemeenteraad van Oud-Vossemeer c. a. gedane benoeming van den burg. L. C. van den Oudendijk tot sekretaris bekrachtigd; 2e J. M. Smeets benoemd tot burg. van Wessem; 2e H. H. de Haan en W. L. Dijkhuis, herbenoemd als leden van de direktie der maatschappij van landeigenaren en vastbeklemde meijers in de provincie Groningen, en 3e benoemd C. L. Ringrose tot Nederl. konsul te Hull en voor alle de havens aan de Humber.

De kommissie belast met de verordening der koninklijke wedstrijden op het Loo heeft van Zijne Majesteit den Koning den last bekomen ter kennis van belanghebbenden te brengen, dat in 1853 de volgende medailles met diploma's, als prijzen voor Nederlandsche handboognijverheid uitgereikt zullen worden:

Eene zilveren medaille. Voor den best vervaardigden handboog. In 1851 behaald door G. Engels en Zonen, handboogfabriekanten te St. Oedenrode en in 1852 door de Gebrs. Bressers, te Tilburg.

Eene zilveren medaille. Voor de best vervaardigde doel- en boutpijlen. In 1851 en 1852 behaald door de Gebrs. Bressers, te Tilburg.

Eene bronzen medaille. Voor den doelmatigsten armband en de best vervaardigde vingertoppen. In 185[illegible] behaald door J. L. Oebles, zadelmaker te Alkmaar. In 1852 niet toegekend, hebbende de aanwezige niet aan het doel beantwoord.

Eene bronzen medaille. Voor de best vervaardigde handboogpezen. In 1851 en 1852 behaald door F. Frie[illegible], touwslager te Helmond.

Eene bronzen medaille. Voor zoodanige voorwerpen die geacht zullen worden in aanmerking te komen als wezentlijke verbeteringen in het vak der handboognijverheid. In 1852 behaald door G. van Oirschot, geweermaker te Alkmaar, voor een los vogel-toestel voor de staak.

Aan fabrikanten, die drie achtereenvolgende jaren een zilveren medaille zullen behaald hebben, zal eene gouden medaille uitgereikt worden, en eene zilveren aan die welke drie achtereenvolgende jaren de bronzen medaill[illegible]

hebben ontvangen. De medailles zullen uitgereikt worden, na het ingewonnen oordeel eener kommissie, daartoe opgeroepen door Z. M. den Koning als opperbeschermheer van de Nederlandsche handboogschutterijen.

De voor dezen wedstrijd bestemde voorwerpen, vergezeld van een door den burgemeester, ter plaatse waar de fabriekant woont, gelegaliseerd, bewijst, dat het toegezonden voorwerp in Nederland door Nederlanders vervaardigd is, moeten vóór 15 Mei 1853 aan den heer intendant van het Koninklijk paleis aan het domein het Loo opgezonden worden.

'S GRAVENHAGE, 27 Feb. Het heeft Z. M. behaagd den heer Mr. O. W. Stavenisse de Brauw bij het ministerie van Oorlog, ridder der orde van den Nederl. Leeuw, te begiftigen met de ridderorde van de Eikenkroon.

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal zal morgen, Maandag middag ten drie ure, eene vergadering houden. Men ziet dan de aanbieding van eenige ontwerpen te gemoet, onder anderen dat wegens de ministerieele verantwoordelijkheid.

Overmorgen, Dingsdag, zullen de afdeelingen der Kamer een aanvang maken met het onderzoek van het ontwerp van wet nopens het armbestuur.

— Dezer dagen zijn in de afdeelingen der Kamer onderzocht de gewijzigde ontwerpen van wet wegens de komptabiliteit. Men verneemt, dat bij het nader onderzoek, dat over dit ontwerp in de afdeelingen is gehouden, dezelfde bedenkingen als vroeger gerezen zijn en dat de leden in hunne aanmerkingen zijn blijven volharden. (Men zal zich herinneren, dat van de 53 leden, welke in het vorige jaar aan het onderzoek in de afdeelingen hebben deel genomen, geen derde zich verklaard had ten voordeele van het stelsel, door de Regering voorgedragen.

— Volgens officieele opgaven bedroeg de feitelijke bevolking van Nederland op 31 Dec. 1851 3.119.160 zielen, als 1.531.149 van het mannelijk en 1.588.011 van het vrouwelijk geslacht. Het getal geborenen in dat jaar bedroeg 113 036 (58216 jongens, 54,820 meisjes); dat der overledenen 74,564 (37.898 van het mann. en 36.666 van het vrouwelijk geslacht)

— Men schrijft uit Scheveningen: Eenige der pinken, die zich in de dezer dagen gewoed hebbende stormen hebben bevonden, zijn gelukkig behouden uit zee terug gekeerd, eene echter verloor haren stuurman. In den nacht van Woensdag op Donderdag is de persoon van Maarten Buis, die tevens reeder van het vaartuig is, over boord geslagen en verdronken. De schok, dien het vaartuig door eene stortzee onderging, en die het ongeluk te weeg bragt was zoo hevig, dat alles ten onderste boven geraakte en de pink vol water liep. De ontsteltenis, die de stoot op het scheepsvolk te weeg bragt, moet zoo groot geweest zijn, dat de bemanning in de eerste oogenblikken dacht, dat de pink verbrijzeld was.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 Febr. Het Wetgevend Ligchaam hield gisteren eene openbare zitting, die echter geen ander belang opleverde dan eene herhaling van hetzelfde incident, dat voor eenige dagen met den heer Bouhier de l'Ecluse plaats had. Die afgevaardigde verzocht den voorzitter een tweeden brief aan de Vergadering voor te lezen, alvorens hij zijn eed wilde afleggen. De heer Billault weigerde dit weder, zoodat de heer Bouhier de l'Ecluse zich verwijderde zonder den eed af te leggen.

De regering heeft een aantal besluiten aan de Vergadering ingezonden. Een derzelve bepaalt dat de president van den Staatsraad, de heer Baroche, belast is met de verdediging van alle wets-ontwerpen zoo voor den Senaat als voor het Wetgevend Ligchaam.

Eene kommissie is tevens belast, met het ontwerpen van eene wet op de rang- of volgorde der hooge staatsligchamen.

Nog bevat de *Moniteur* een besluit des Keizers, waarbij eene som van 1 millioen francs ter verdeeling onder de leden zijner familie wordt bestemd.

— Al de onlangs gearresteerde korrespondenten van vreemde dagbladen zijn thans uit de gevangenis ontslagen; sommige hebben echter een borg moeten stellen.

— Bij keizerlijk dekreet zijn 3 millioen fr. onmiddelijk ter beschikking gesteld van het ministerie van binnenlandsche zaken, en wel van de tien millioen fr. die in der tijd werden toegestaan tot verbetering der woningen van de arbeidende klasse.

— Men denkt dat spoedig bij het Wetgevend Ligchaam een wets ontwerp zal worden ingediend, bepalende dat de jury met 7 stemmen kan schuldig spreken. Tegenwoordig wordt daartoe eene meerderheid van 9 stemmen vereischt; maar deze bepaling wordt geacht voor de handhaving der wet en de beteugeling van het misdrijf noodeloos belemmerend te zijn.

— In de straat Rivoli, bij de passage Delorme wordt een postbureau voor het huis des keizers opgerigt.

— De generaal Reschid, buitengewoon gezant van den Bey van Tunis, begeeft zich naar Parijs, om er den keizer met zijne troonsverheffing geluk te wenschen.

— Het plan om ieder paspoort, behalve van het gewone signalement, van het portret des reizigers te voorzien, is thans bij het ministerie van politie aanhangig, en schijnt werkelijk ten uitvoer gelegd te zullen worden.

— De markies de Lisboa heeft heden op de Tuillerien zijne geloofsbrieven overhandigd.

— Een pers-gerucht wil weten dat de Oostenrijksche regering niet alleen alle tusschenkomst van Frankrijk en Engeland in de aangelegenheden van Montenegro bij de Porte geweigerd heeft, maar dat zelfs de geheele Oostenrijksche legatie Konstantinopel zou hebben verlaten.

— Bijna alle hoven van Europa hebben onmiddelijk op het vernemen van den aanslag op het leven van Keizer Frans Josef, brieven van deelneming en van gelukwensching wegens de gelukkige redding van Z. M. naar Weenen gezonden. Keizer Napoleon III heeft een eigenhandigen brief aan zijnen *broeder* te Weenen geschreven.

MADRID, 21 Febr. H. M. heeft het ontslag aangenomen van Graaf Mirasol, minister van openbare werken. De heer Mirasol wordt door den heer Benavides *ad interim* vervangen, doch blijft, naar men wil, lid van het kabinet als minister van marine. Men zegt dat eenige moeijelijkheden gerezen zijn tusschen het ministerie van openbare werken en den heer Salamanca ten opzigte van de likwidatie der rekeningen van den spoorweg van Afanjnez naar Tambleque. Zoodra die likwidatie is tot stand gekomen, zal de heer Salamanca naar Parijs vertrekken.

— Het ministerie houdt zich onledig met de bewerking van verschillende wets-ontwerpen die aan de Cortes zullen worden voorgedragen. Aan het departement van finantien wordt voornamelijk druk gewerkt aan de regeling der amortisatie van de vlottende schuld.

De door de regering voor te stellen politieke wijziging zal, zegt men, hoofdzakelijk betrekking hebben op de kieswet. Die hervorming zal echter, naar men wil, betreffende andere punten der konstitutie geheel en al onbeduidend zijn.

— De onlangs verkozen volksvertegenwoordigers beginnen reeds te Madrid aan te komen.

— Volgens berigten uit Lissabon dd. 19 Febr. bevond zich de regering steeds in een moeijelijken toestand.

De hertog van Saldanha had van de Koningin nog geen verlof kunnen bekomen om de nieuwe pairs te benoemen.

Men duchtte te Lissabon eene aanstaande vredebreuk met Brazilië.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Febr. Het telegrafisch berigt, dat het Huis der Gemeenten besloten had eene verandering te brengen in het eeds-formulier voor de leden van het Huis der Gemeenten, ten einde het aan Israëlieten mogelijk te maken als leden van het Huis zitting te nemen, was voorbarig. Er is nog slechts besloten tot het benoemen eener kommissie van onderzoek; die kommissie heeft gisteren reeds eenige punten betreffende de emancipatie der Joden vastgesteld.

— In het Huis der Lords viel eergisteren niets belangrijks voor. In het Huis der Gemeenten werd de begrooting van oorlog goedgekeurd, geraamd op 6,025,106 £.

— De burggraaf Stratford de Redcliffe, benoemd tot gezant te Konstantinopel, is door H. M. in een afscheidsgehoor ontvangen. Ook Sir Henry Lytton Bulwer, gezant te Florence, thans met verlof te Londen, werd bij H. M. toegelaten.

— Uit New-York berigt men dat het aantal artikelen waarvan de toezending voor de aldaar bij Mei e. k. te openen tentoonstelling is aangekondigd, [illegible] te zenden [illegible]

DUITSCHLAND.

KEULEN, 26 Febr. Men schrijft uit Weenen aan de *Times*, dat ter gelegenheid van het *Te Deum* voor 's Keizers redding, de dienstdoende troepen bij en in de Stephanus-kerk, Hongaren waren, en dat de vreugdekreeten der burgelijke personen, door der Hongaren *Eljen* geheel verdoofd werden. Het verdient opmerking dat geen Hongaar, die een nationale uniform bezat, bij de plegtigheid ontbrak, en zelfs de vrouwen van vele Hongaren, die zich sedert lang niet meer aan het hof hadden vertoond, waren onder de eersten, die zich derwaarts begaven om van hunne deelneming te doen blijken.

— Men verneemt dat van de zijde der Fransche regering nieuwe en meer aannemelijke voorwaarden aangeboden zijn, tot eene toetreding tot het Oostenrijksch-Duitsch postverbond.

— De Zwitsersche bondsregering heeft besloten koncessien te doen om de opheffing der blokkade van Tessin te verkrijgen. De bondsraad heeft den 22 het volgend besluit aangenomen:

»Het besluit van den Bondsraad betreffende het verleenen van huisvesting aan Italiaansche vlugtelingen zal worden ten uitvoer gebragt. Zij die zich verdacht gemaakt hebben, zullen moeten worden uitgedreven. Hiervan zal aan Oostenrijk kennis worden gegeven, hetwelk verzocht zal worden de blokkade op te heffen."

Bovendien heeft de bondsraad bepaald, dat alle wapens en krijgsbehoeften die in Tessin mogten gevonden worden, zullen worden verbeurt verklaard.

BERLIJN, 26 Febr. In de Eerste Kamer hebben de prins van Reuss en drie andere leden het voorstel gedaan tot opheffing der grondwet, omtrent welk voorstel de Kamer is overgegaan tot de orde van den dag.

WEENEN, 26 Febr. Men schrijft uit Triëst dat de graaf van Leiningen van Konstantinopel aldaar is aangekomen, en dat de Porte aan de eischen van Oostenrijk toegegeven heeft.

— De Keizer heeft den 22 in zijn kabinet eenige stukken geteekend. Zijne geneesheeren hebben hem nog niet vergund zich naar de kerk te begeven.

Heden is nopens den gezondheidstoestand des Keizers wederom een bulletin verschenen. Z. M. heeft den afgeloopen nacht in een onrustigen, herhaaldelijk afgebroken slaap doorgebragt; de brandende hitte aan het voorhoofd waarover Z. M. zich beklaagde, neemt toe.

De ter dood veroordeelde Libeny, heeft zijne straf reeds ondergaan.

— De Oostenrijksche regering heeft aan de groote mogendheden in eene nota verklaard, dat zij niet voornemens is het kanton Tessin militair te bezetten; doch dat zij zal voortgaan met de grenzen van dit kanton streng te bewaken, ten einde daardoor de bondsregering te noodzaken, meer krachtige middelen tegen de uitgewekenen te nemen. Het schijnt dat dit middel werkt, want de bondsraad heeft den 22sten besloten, dat alle verdachte vreemdelingen het land moeten ruimen. Volgens de *N. Zur. Ztg.* zal een bondskommissaris den waren staat van zaken in dit kanton moeten onderzoeken, vooral ook of er depôts van wapens en ammunitie bestaan, die onmiddelijk in beslag genomen zullen worden.

— Uit Jassy wordt de abdikatie van vorst Ghika van de regering van Moldavie aangekondigd. Dien ten gevolge heerscht aldaar eene groote ontsteltenis.

ITALIE.

Den 15 Febr. is de graaf de Rayneval in plegtig gehoor bij den H. Vader ontvangen geworden, ten einde geakkrediteerd te worden als gezant van Z. M. den Keizer der Franschen bij den H. Stoel. De Kardinalen, het korps diplomatiek, de prelaten, de Romeinsche adel, de Fransche en Romeinsche officieren, en de voornaamste personen der stad zijn hem komen komplimenteeren.

De Aartsbisschop van Milaan heeft een herderlijken brief uitgevaardigd aan de geestelijkheid en de geloovigen van zijn diocees, waarin hij met zeer krachtige bewoordingen protesteert tegen de beschuldigingen, welke de maarschalk Radetzky in zijne jongste proklamatie aanvoert, dat namelijk de gansche bevolking van het Lombardisch koningrijk, met zeer weinig uitzondering, door de revolutiepartij wordt beheerscht.

Men schrijft uit Florence aan de *Parlamento* van Turijn, dat, en in den nacht van 15 Febr. bij eenen apotheker door middel van inbraak, al het aanwezige *arsenicum* is ontvreemd.

BELGIE.

BRUSSEL, 27 Febr. Het reeds door de Kamer van Vertegenwoordigers aangenomen [illegible] ning van Boek I en II van het Code Penale heeft in den Senaat [illegible] tot een aantal amendementen. Het is dientengevolge weder naar de Kamer van Afgevaardigden verzonden, die gisteren hare beraadslagingen over het geamendeerde ontwerp heeft aangevangen. Art. 89 was door den Senaat aangenomen; het luidde aldus: »De doodstraf wordt tegen niemand uitgesproken, die op den oogenblik der misdaad nog geen 21 jaren heeft bereikt." Deze straf wordt ten opzigte van een misdadiger beneden die jaren, veranderd in levenslangen dwangarbeid." Zij heeft echter tevens een ander artikel aangenomen, aldus luidende: »In geval van herhaling van misdrijf of bij meer misdaden, is art. 89 niet van toepassing."

De kommissie der Kamer van Vertegenwoordigers zal nu een voorstel indienen tot weglating van dit laatste artikel, om het volgende bij art. 89 te voegen: »Bij herhaling van eene misdaad, waarop de doodstraf gesteld is, of, indien er eene misdaad, waarop die straf toepasselijk is, voorafgegaan, verzeld of gevolgd is, zal de doodstraf kunnen worden uitgesproken."

— De heer de Perceval heeft voorgesteld, om op al de vreemde officieren in het Belgische leger denzelfden maatregel toe te passen als op de Poolsche, namelijk

hen op non-aktiviteit te stellen. De minister van buitenlandsche zaken heeft verklaard, dat hij Maandag, dit voorstel zal bestrijden. De door denzelfden minister aangevraagde 65,000 fr. voor het gezantschap te St. Petersburg, is door de Kamer toegestaan.

STADSNIEUWS.

In de 219de Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 5e Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N° 3376 f 100,000, N° 10848 en 10399 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

BEVALLEN (25 Febr.): E. Reincke, geb. Gartman, Z. — C. A. Rombouts, geb. Stoffels, Z. — M. H. Pesch, geb. van Dam, D.

OVERLEDEN (23 Febr.): J. G. M. Peelen, 11 w. — (24 Febr.): J. C. Backer, 48 j. — (25 Febr.): G. J. Thöne, 64 j. — (26 Febr.): L. S. Keyser, 96 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		26 FEBR. 4½ u. gebl.	28 FEBR. 4 u.	a	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		65½	65⅜	65½	65⅜
Dito Dito	3	77⅜	77⅛		
Dito Dito	4	96⅜	96⅜	96 7/16	
O. I. Leening 1844	4	96½	96¼		
Amortis. Syndic.	3½	95⅞			
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv		52 11/16			
FRANKRIJK, Obligatien	3				
SPANJE Nieuwe	1	23 7/16	23⅜	23½	
Dito	3	48	47¾	47⅞	
Dito Binnenl. à 6/m.		42 11/16	42½	42⅝	
Coup. Bewijzen		6⅛	6⅜	6⅜	
Amortisable Schuld		5⅝			
PORTUGAL te Londen	5		40¼	40⅛	40⅛
Dito Dito	4	38⅜	38		
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	108¾	108⅝	108¾	
Dito Dito 1828 en 1829					
Cert. bij d°. 1831 en 1833			97¼		
Dito	4½				
Dito bij *Hope*	4		92½		
Dito bij *Stieglitz en C°.*		92			
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito		73⅜			
POLEN, Certifikaten	4	87¼	87		
Dito Aand. à fl. 500		163			
Dito met Lot. » 300					
AMERIKA, Bank-Actiën					
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 f					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	81⅛	80¾	81⅛	
Dito 1847	2½	41 11/16	41¾		
Dito 1851	2½	41½	41 7/16	41⅝	
Dito 1849	5	92⅜	92⅜	92½	92⅜
Ween. Bank bij *Goll en C°.*					
Dito	4				
Letter B	5	92⅜	92⅜	92½	92⅜
Aand. met Loting fl. 500					
Nieuwe dito » 250					
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer* 5 pCt.					
BRAZILIE te Londen 1824	5		104⅛		
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200					
PERU	5½				
MEXICO Nieuwe	3	24 5/16	24½		
VENEZUELA à £ 100	3½	39			
GRENADA à £ 100	2				
Dito Uitgestelde			11⅛		
ECUADOR à £ 100					

De markt leverde heden niet veel bijzonders op, de prijzen der meeste Binnenl. en Buitenl. effekten zijn nagenoeg alle als Zaturdag. Oostenrijksche hebben zich weder geheel hersteld van den slechten uitgang van gisteren, daar deze in de effekten-sociëteit [illegible] weder 80¾ pCt. blijven.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt, Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f	56 5/16	Livorno	2/m. f	38¾
„	zigt „	56 11/16	Napels	„ „	81½
Bordeaux	2/m. „	55⅞	Petersburg	„ „	1,87
[illegible]	½/m. „	56⅛	Weenen	6/w. „	32
Madrid	3/m. „	246	Augsburg	„ „	35⅜
Cadix	„ „	247	Frankfort	„ „	98¾
Seville	„ „	243	Hamburg	2/m. „	35⅛
Bilbao	„ „	244	„	zigt „	35 5/16
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m „	11,77½
Porto	„ „	41½	„	zigt „	11,85
Genua	2/m. „	46¼	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 26 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 56⅜; 1840/1842 5 pc. 98¼; 1848, 98¼; Spanje 1—3 pc. 23; Binnenl. 3 pc. 42¾; Rom. Leening 1835 —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 83¾.

PARIJS, 26 Febr. Fransche 3 pc. 79,95; id. 4½ pc. 105,65; Bank-Aktien 2800,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. 99¼; 2½ pc. 56¼; Napels 5 pc. —; Spanje 1—3 pc. 23½; Buitenl. 3 pc. —; Binnenl. 3 pc. 42⅝; Holl. 2½ pc. —; Piemont 5 pc. 96,60; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. 98; Rusland 4½ pc. 102.

MADRID, 22 Febr. Spanje 3 pc. 42⅜; 1—3 pc. 23⅜; Cert. Coup. —; Bank S. Fernando —.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 27 Februarij.

KOFFIJ. Voorraad op ultimo Januarij ll.:	
Op Ontvang-Cedullen in alle Havens.	137,977 Balen.
Voorraad op ultimo dezer	119,098 „
Afgeleverd in deze maand.	18,879 Balen.
Voorraad bij de Ned. Handelm.	404,278 Balen.
Waarvan in de Voorjaars-Veilingen zullen voorkomen	340,561 „

GRAANMARKT.

Tarwe in een doen met weinig handel, verkocht: 125 ℔ ger. b. Pools. f 275.

Gedroogde Rogge bij partij iets hooger, andere soorten stil, verkocht: 117 ℔ n. Archangel f 178; 115 ℔ o. Ged. f 173.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit goed prijshoudend; 120 ℔ zwarte Gron. Zand f 215 aan de Zaan; 120 ℔ L. Overijsselsche Meen f 192.

Op 9 vaten Olie in April ek. 58½; Sept. 59; Oct. en Nov. 59½ *L. Lijnzaad.* een doen: 110/11 ℔ Archangel f 295. *Raapolie* op 5/w. f 35½; Vliegend f 34½; 1° Mei ek. f 34½, ¼; Sept. f 34½, ¾; Oct. 34⅜, ½; Nov. f 34½, ⅝; Dec. f 34½. *Lijnolie* op 6/w. f 30½; Vliegend f 29½. *Hennepolie* op /w. f 39; Vliegend f 38.

LONDEN, 25 Febr. *Ruwe Suiker.* Vreemde soorten blijven gevraagd tot de volle prijzen.

Koffij. Zeer stil. Native Ceylon met nominale prijzen, echter is onder 47 s. geen goed ordinair te bekomen.

Rijst minder gevraagd. — *Peper* ferm.

Talk wordt op 44 a 44 s. 6 d. voor geele *Petersburger* hooger gehouden.

Graanmarkt met geringe aanvoeren. — *Tarwe* met weinig aftrek. — *Garst* ferm en schaarsch. — *Haver* iets lager.

Veemarkt. De voorraad van Vee was zeer groot met tragen handel, zonder merkbare prijsverandering, zelfs zijn Runderen 2 d. hooger betaald

BORDEAUX, 24 Febr. *Voorloop* 3/6 noteert men op frs. 112, zijnde iets lager.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 27 Febr. Kapt. de Lanoy, van Tjillatjap in Texel, rapporteert op 46° 6' N. Br. en 8° 59' W. L. gepraaid te hebben, het schip Orion, kapt. Borghorst, van Batavia naar Amsterdam; zijnde door een Engelsch schip aangezeild. (en niet het schip Admiraal van Heemskerk, kapt. Kleij.) De Orion, is bereids den 25sten dezer in Texel binnengekomen.

GENUA, 19 Feb. De Nederlandsche kof Egberdina Scharinga, kapt. [illegible] in een hevigen storm bij het eiland Majorka overzeild en gezonken; doch het volk, uitgenomen één man, gered.

CALAIS, 24 Febr. De Nederlandsche kof Fossina Siers, kapt, Boiton, van Bordeaux, laatst van Cowes, naar Amsterdam, is heden morgen, 5 mijlen beoosten deze haven gestrand en zal waarschijnlijk weg zijn; een gedeelte der lading is geborgen en het volk gered.

BINNENGEKOMEN;

TEXEL, 27 Febr. J. Lamb, Sarah, Bahia, l. v. Falmouth.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 13den Januarij op 9° N. Br. 27° W. L. Olivier van Noord, kapt. Kievyt, van Batavia naar Rott.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BANTAM, China Appel 6,500 b. Koffij 390 kr. Suiker, 924 b. Bindrottingen, 1 partij Sapanhout, N. H. M.

BAHIA, Sarah, Lamb: 254 k., 650 z. Suiker, B. H. Schreuder en Comp.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 28 Febr. in lading naar:

Keulen	F. Elberts, de Dankbaarheid.
„	Joh. Wemmer, Coll. N°. 7.
Ludwigh. & Heilb.	Ant. Fritz, [illegible]
[illegible]	[illegible] Vrouw Rebecca.
Dusseldorp & Neus	L. Gartman, Niederrein N°. 11.
Frankf. & Coblentz.	G. J. Andres, Frankfort N°. 9.
Duisburg	G. Koene, Niederrein N°. 10.
Mainz	B. Kierschreiber, Mainz N°. 5.
Manheim	W. Boumeester, Carolina.

Rijnhoogte	ARNHEM 26 Febr.	1 el	15 duim.	
	KEULEN 24 „	6 vt.	0	„

Voor de Katholieke Gemeente te Saxen-Gotha is bij de Redaktie ontvangen:

Van N. N.	f 10.00
„ C. E.	» 5.00
„ J., een bediende	» 1.00
Bedrag der vorige opgave	» 251.94½
Totaal	f 267.94½

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.